

De col·laboració

L'Homenatge al Dr. Damià Martí i Boix de Selva del Camp

CARTA OBERTA

Company i amic Martí:

Us parla l'amic més modest i menys capacitat, des de la nostra *Tribuna Pública*, ja que les circumstàncies no em permeten de fer-ho personalment i en magna assemblea.

Motius de l'Homenatge? Bé prou els sabeu.

Calgué solament que el dilecte company Antoni Andreu, de Vilaseca, llancés la idea justa, perquè de tots els reconcs i contrades de Catalunya sortissin manifestacions de solidaritat, curules d'entusiasme i freturoses de realitzar un acte de devoció envers la vostra tan modesta com remarcable i simbòlica personalitat.

La vostra tasca social-mèdica d'ençà de la creació del benemèrit Sindicat, a l'entorn de la Directiva del Col·legi de Tarragona i des del Patronat de Titulars, és exemple ininterromput d'actes d'abnegació, de sacrificis personals, de perseverant constància, de noble altruisme i actuació paternal, que bé mereix la manifestació d'un regreïment col·lectiu, conscient i fervorós que us ofrenem un estol d'uns doscents homes assenyats i cultes amb el beneplàcit i màxima simpatia de la Junta del Col·legi i adhesió entusiasta del Consell del Sindicat, representacions corporatives que porten englobades l'espiritualitat de la majoria dels metges de Catalunya.

I per si no fos prou, tan nodrida col·laboració professional es veu complementada per la solidarització vers l'Homenatge dels magnífics consellers del vostre poble adoptiu, la Selva del Camp, la reina avellanera, i matriu on s'han engendrat els més fromidables literats, prosistes i poetes de la terra i del segle que correm; amb

l'adhesió del bon amic i conseller de tothom, cap d'oficines del Sindicat i Mutual, el motor infatigable i potent de la nostra organització, En Joan Mas; amb la cooperació espiritual de la premsa professional i lliure, la qual cosa li dóna el caire d'un homenatge popular.

Vós sabeu millor que jo, amic Martí, que als homes, en general, se'ls honora o enlaira per llur saber, per llur heroisme o per llur bondat.

Vós que no heu figurat fins ara, en el padró de les eminències, ni podeu lluir en la regió precordial cap honrós segell d'heroïcitat bèl·lica, ni franciscana, ni sou de pasta d'anyell per fer el traspàs en flaire de santetat, perquè les generacions esdevenidores us venerin o invoquin, tantmateix heu conquerit l'honor de benemèrit i heu despertat en el més pregon de cada un de nosaltres els sentiments de gratitud i admiració.

Ni savi, ni heroi, ni excessivament bo, el vostre èxit personal, amic Martí, no és cap secret. Per a dir-vos-ho en termes professionals, és un síndrome, que forçosament ha de portar a un concepte diagnòstic.

Calfred, tos, temperatura, dolor pungitiu de costat, aspecte de rovell. Síndrome *neumònic*.

Fe en un ideari sindical pur.

Enamorament de la col·legiació.

Disciplina jamai trencada vers llurs credos deontològics.

Do de constància i continuïtat mentre s'ha desenvolupat la vostra vida corporativa.

Diagnòstic: Un company model.

Aquest sou vos, Martí!